

живы. Мы смы мислили, честе іоще отколѣ заедно съ дете-то умрели.

Графица-та. Благодарѣ първо Богу, па послѣ вамъ, кой-то сте ми упазили животъ-тъ. Истина, че герчиво и прегорчиво си преминувамъ животъ-тъ въ тѣзи мрѣчнѣ и студенѣ пустинѣ, но пакъ съмъ весела, като съмъ само останала жива, да отхранѣ невинно-то си детенце.

Хансъ. А гдѣ ви е възлюбленно-то чедо?

Графица-та. Ето го въ пещерѣ-тъ (*вика го*).

Шмерценрайхъ! Излѣзь. (*трѣна, но видѣ хора и ся върна*) дойди, дойди тука чедо мое, тѣзи сѣ наши спасители.

Шмерценрайхъ. (*излѣзе*). Какво рекохте майчице?

Графица-та. Цѣлуни на наши-тъ избавители рѣкѣ, чедо мое, тѣзи сѣ онѣзи добри хора, за кои то съмъ ти приказвала, че сѣ ни упазили животъ-тъ (*Хансъ зелва, цѣлува и го пуцва*).

Шмерценрайхъ. Дайте да ви цѣлунѣ рѣкѣ (*цѣлува и на двала та рѣкѣ, а тѣ него цѣлуватъ по образъ-тъ*) а сега какво да правѣ майчице?

Графица-та. Стой тука при насъ чедо мое. — Кажете ми, Хансе, отъ гдѣ дойдохте тука?

Хансъ. О наша милостива Госпоже Графице! имали бы да ви казвамы много и премного, дѣто смы претърпѣли и тѣги и теглила, отъ онзи страшный день па до днесъ. — Вървай ни, че, отъ какъ смы ся отдѣлили отъ васъ и кучишки-тъ очи на оногова проклетника за увѣреніе занесли, и день днешный не смы мирясали. Проклетый Го-